

DE STAND VAN ONZE ARBEIDSMARKT: HOE DOEN WE HET VERGELEKEN MET 10 JAAR GELEDEN EN MET DE REST VAN EUROPA?

UGent@Work Policy Brief, nummer 27
Woensdag 29 april 2026

UNIVERSITEIT
GENT

DEZE POLICY BRIEF IN 8 PUNTEN

- 1 De werkzaamheidsgraad, dat is het percentage 20- tot 64-jarigen dat werkt, bedraagt in België nu 72,8%.** Dat is het nieuwe Eurostat-jaarcijfer voor 2025. Dat is hoger dan ooit, maar de 80% werkzaamheidsgraad die de verschillende regeringen in ons land ambiëren blijft veraf. **Ondertussen zijn 10 andere EU-landen er wel in geslaagd 80% werkzaamheid te bereiken.** In 2015 stond Zweden daar nog alleen in.
- 2 Wij gaan veel minder snel vooruit dan de rest van Europa.** De kloof tussen de Belgische werkzaamheidsgraad en het Europese gemiddelde is bijna verdubbeld op 10 jaar tijd: de achterstand steeg van 1,8 procentpunt in 2015 tot 3,3 procentpunt in 2025.
- 3** In 2015 stond België als 21e van de 27 EU-landen gerangschikt op vlak van werkzaamheidsgraad. Het nieuwe jaarcijfer, voor 2025, zet ons qua werkzaamheidsgraad op plaats 23. **Enkel Italië, Roemenië, Griekenland en Spanje doen het nog slechter qua werkzaamheidsgraad.**
- 4** De belangrijkste verklaring voor onze slechte positie, is niet zozeer de werkloosheid. **Qua percentage werklozen zijn we 16e op de 27 Europese landen.** We verliezen daar wel enkele plaatsen tegenover 10 jaar geleden, maar blijven in de middenmoot.
- 5** De verklaring vinden we bij de overblijvende groep: de inactieven. 22,6% van de 20- tot 64-jarigen in België werken niet en zoeken geen werk. **In 2025 staan we daarmee 25e in Europa en doen slechts twee EU-27-landen het slechter dan ons op vlak inactiviteit: Italië en Roemenië.** Sinds 2015 hebben we ons op vlak van inactiviteit laten inhalen door Griekenland, Kroatië, Malta, en Polen.
- 6** Concreet: 1.535.255 personen in ons land tussen de 20 en 64 jaar zijn inactief. **Mochten we hetzelfde inactiviteitspercentage als Nederland hebben (13,7% in plaats van 22,6%), zouden we 604.592 inactieven minder kennen.**
- 7** De kloof op vlak van werkzaamheidsgraad van vrouwen werd groter in vergelijking met het Europese gemiddelde: **waar in 2015 de werkzaamheidsgraad onder vrouwen in België nog gelijk was aan het EU-gemiddelde, is er op 10 jaar tijd een kloof ontstaan.** Daarbij aansluitend: de werkzaamheidsgraad onder personen die kinderen hebben, ging er in Europa veel feller op vooruit dan in België.
- 8** **In vele andere Europese landen nam de werkzaamheidsgraad ook onder kortgeschoolden toe, terwijl die in België stagneerde.** België zit qua werkzaamheid onder laagopgeleiden nu bij de allerslechtste leerlingen van de Europese klas.

INHOUDSTAFEL

1	Introductie	1
2	Hoe evolueerde werkzaamheid, werkloosheid en inactiviteit de afgelopen tien jaar?	2
3	Welke groepen van bevolking verklaren de slechte evolutie?	12
3.1	Hoe evolueerde de werkzaamheidsgraad onder vrouwen en mannen?	12
3.2	Hoe evolueerde de werkzaamheidsgraad onder ouders en niet-ouders?	14
3.3	Hoe evolueerde de werkzaamheidsgraad onder 50-plussers?	17
3.4	Hoe evolueerde de werkzaamheidsgraad onder migranten?	19
3.5	Hoe evolueerde de werkzaamheidsgraad onder laag-, midden- en hoogopgeleiden?	21
4	Hoe evolueerden de arbeidsmarkten van de Belgische gewesten de afgelopen tien jaar?	23
5	Hoe evolueerden de arbeidsmarkten van de Belgische provincies de afgelopen tien jaar?	24
6	Referenties	26
7	Appendix	27

In deze Policy Brief brengen we korte analyses gebaseerd op nieuwe arbeidsmarktdata door Eurostat. We duiden de analyses op basis van wetenschappelijk onderzoek. De reflecties bij deze analyses vertolken alleen de visie van de auteur(s). Zij kunnen niet doorgaan als de visie van het hele consortium of haar leden.

Voor verdere onderzoeksresultaten en inzichten vanuit UGent@Work: www.ugentatwork.be.

1 INTRODUCTIE

Zowat alle federale en gewestelijke regeringen die sinds 2019 zijn gevormd, hadden als cruciale ambitie het verhogen van de werkzaamheidsgraad. Dat moe(s)t hun begroting doen kloppen. De vraag is dan: hoe staan we er ondertussen voor? **Hoeveel nam onze werkzaamheidsgraad toe de afgelopen tien jaar?** Kwam de eventuele toename vooral door een verbetering van de werkloosheid of van de inactiviteit? **En hoe verschilt die evolutie van andere Europese landen?** Met andere woorden: als we vooruitgang boekten, komt dat dan vooral door demografische factoren of doordat we een beter beleid voerden dan de andere Europese landen? Of werd de achterstand, door het uitblijven van grote hervormingen, net groter?

Daar gaan we in deze Policy Brief op in. Dat doen we op basis van de nieuwste jaargegevens van de “Labour Force Survey”-reeksen die op vrijdag 17 april 2026 bij Eurostat verschenen zijn (en die voor België aangeleverd worden door Statistics Belgium). Met UGent@Work zijn we, net zoals we de vorige jaren deden, meteen na hun verschijning in deze ruwe data gedoken. Maar ditmaal dus met een focus op de vergelijking tussen 2015 en 2025.

De bevindingen worden vervolgens geduid door UGent-professoren en -onderzoekers in verschillende disciplines, zoals arbeidseconomie, welzijnseconomie en gezondheidswetenschappen.

In Hoofdstuk 2 brengen we de evolutie van de werkzaamheid, (langdurige) werkloosheid en inactiviteit in kaart en vergelijken we met de situatie tien jaar geleden en met andere Europese landen. In Hoofdstuk 3 bekijken we hoe verschillende groepen het doen op vlak van werkzaamheid, opgedeeld naar (i) geslacht, (ii) ouderschap, (iii) leeftijd, (iv) geboorteland en (v) opleidingsniveau. Ook hier vergelijken we met de situatie tien jaar geleden en met andere Europese landen. Hoofdstuk 4, ten slotte, bespreekt de evolutie van de arbeidsmarkten van de Belgische gewesten tussen 2015 en 2025.

Wat is UGent@Work?

UGent@Work verenigt meer dan 30 professoren en hun onderzoeksteams van pre- en postdoctorale onderzoekers uit 7 UGent-faculteiten en 13 UGent-vakgroepen die onderzoek doen naar werk en arbeidsmarkt. Het consortium is gericht op het realiseren van maatschappelijke impact met UGent-onderzoek rond werk en arbeidsmarkt.

2 HOE EVOLUEERDE WERKZAAMHEID, WERKLOOSHEID EN INACTIVITEIT DE AFGELOPEN TIEN JAAR?

In dit hoofdstuk bespreken we de evolutie van de arbeidsmarkt in België en Europa sinds 2015. Dat doen we voornamelijk aan de hand van drie cijfers.

1. De **werkzaamheidsgraad**. Dit wordt gedefinieerd als **het percentage werkenden in de rekruteringsbevolking** – dat is de bevolking binnen een bepaalde leeftijdscategorie. De afbakening die in de verschillende regeerakkoorden werd gebruikt voor de rekruteringsbevolking, is 20- tot 64-jarigen. Een begrenzing die we ook in deze Policy Brief hanteren.

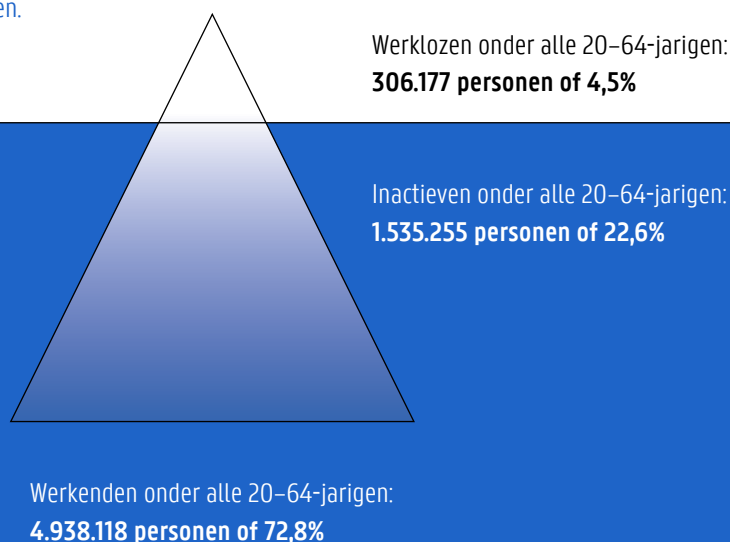
Naast werkenden, bestaat de rekruteringsbevolking uit twee andere groepen: de werklozen en de inactieven. De werkzaamheidsgraad verhogen komt dan ook neer op de tewerkstelling van die twee groepen. De drie groepen overlappen niet en samen maken ze dus 100% van de rekruteringsbevolking uit.

2. Het **werkloosheidspercentage**. Dit wordt gedefinieerd als **het percentage werklozen in de rekruteringsbevolking**. **Werklozen zijn niet-werkenden die een baan zoeken en daarvoor een werkloosheidsuitkering krijgen**. Om die reden wordt ook vaak het label 'werkzoekenden' gebruikt. Het werkloosheidspercentage verschilt van de frequent gebruikte 'werkloosheidsgraad', die het aantal werklozen onder de actieve bevolking (werkenden en werkzoekenden samen) weergeeft. Om de cijfers voor de werkzoekenden beter met die voor de werkenden en inactieven te kunnen vergelijken, gebruiken we in deze Policy Brief het werkloosheidspercentage.
3. Het **inactiviteitspercentage**. Dit wordt gedefinieerd als **het percentage inactieven in de rekruteringsbevolking**. **Inactieven zijn niet-werkenden die ook niet op zoek zijn naar een baan en die (dus) ook geen werkloosheidsuitkering krijgen**. Zij kunnen ingedeeld worden in vijf groepen: (i) ontmoedigde werklozen (die niet langer een werkloosheidsuitkering krijgen), (ii) personen die tot de rekruteringsbevolking behoren maar al op pensioen zijn, (iii) huismannen en -vrouwen, (iv) langdurig zieken en (v) voltijdse studenten.

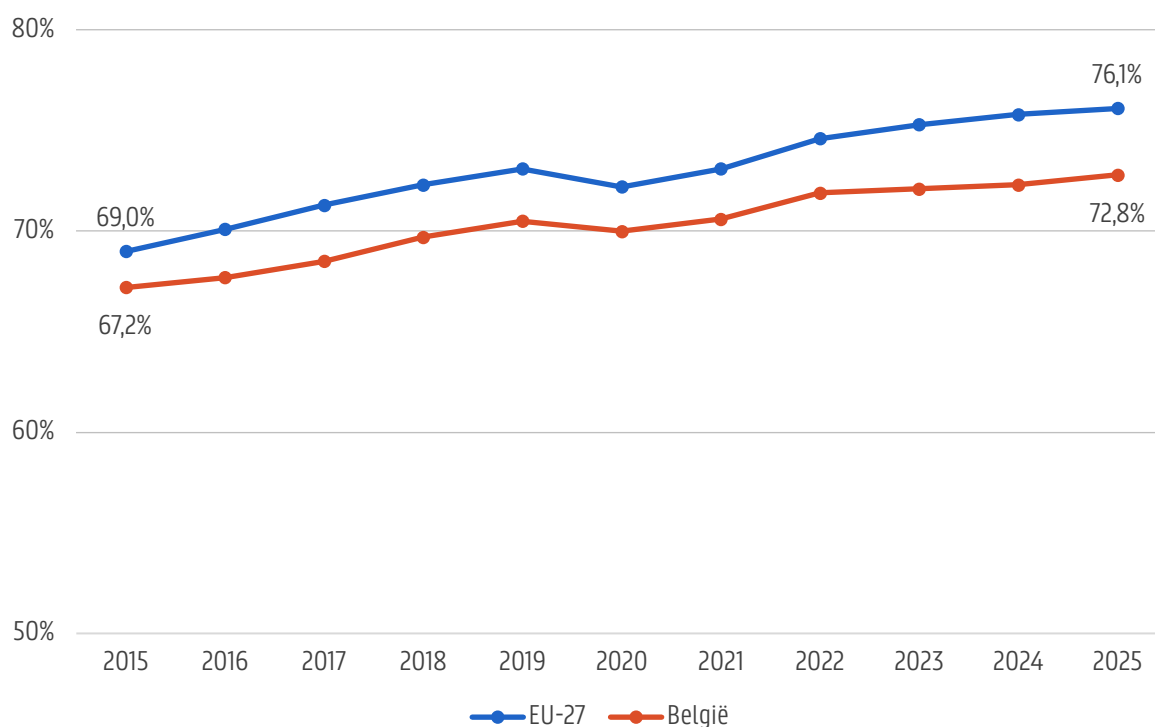
In Figuur 1 onderaan deze pagina tonen we de werkzaamheidsgraad, het werkloosheidspercentage en het inactiviteitspercentage voor België in één figuur. **Dit laat toe om de arbeidsmarkt voor te stellen als een ijsberg**. Het topje van die ijsberg stelt de werklozen voor; de massa onder de waterlijn stelt de inactieven voor.

Als we op vlak van werkloosheidspercentage even goed zouden scoren als Nederland (2,8% in plaats van 4,5%, zie ook Figuur A-1), zouden we 115.667 werklozen minder kennen (190.510 in totaal). Idem, **mochten we hetzelfde inactiviteitspercentage als Nederland hebben (13,7% in plaats van 22,6%, zie ook Figuur A-3), zouden we 604.592 inactieven minder kennen (930.663 in totaal).**

Figuur 1. Ijsberg in België; 20–64-jarigen.

Figuur 2. Evolutie werkzaamheidsgraad; 20-64-jarigen; België versus EU-27-gemiddelde.

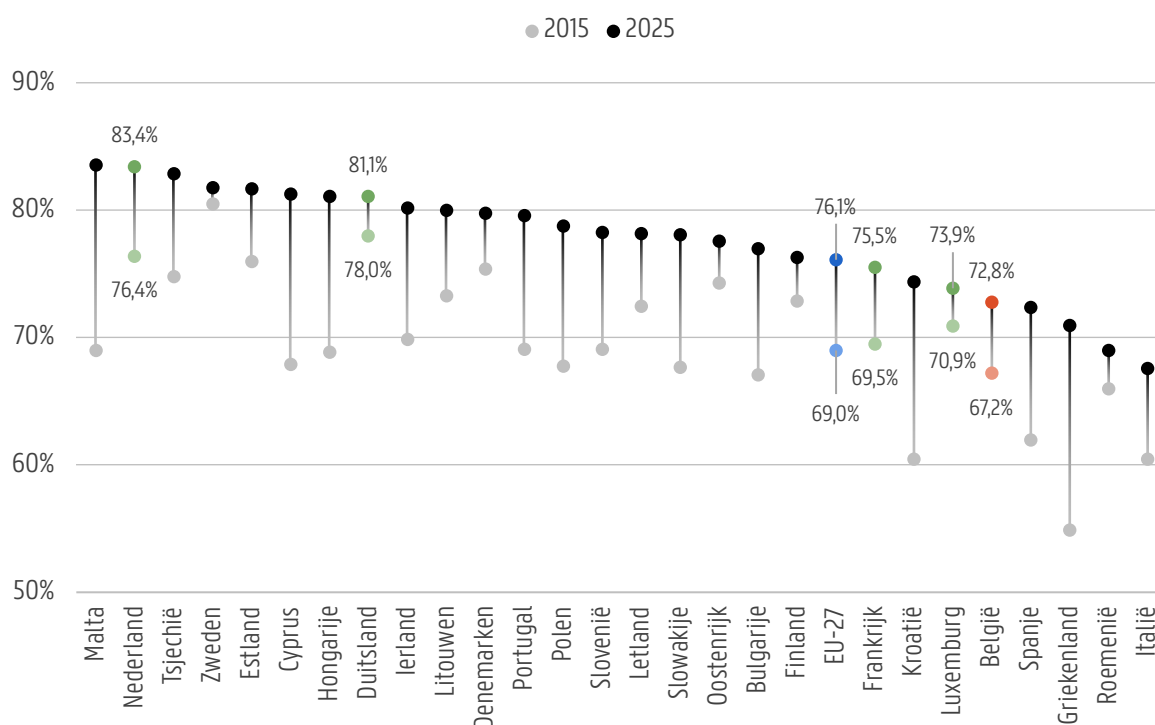

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ergan').

Figuur 2 geeft de evolutie weer van de werkzaamheidsgraad tussen 2015 en 2025 voor België en voor het gemiddelde van de EU-27-landen (hierna: 'het Europese gemiddelde'). We zien dat **de kloof tussen de Belgische werkzaamheidsgraad en het Europese gemiddelde bijna verdubbeld is: de achterstand steeg van 1,8 procentpunt tot 3,3 procentpunt**. Hoewel de Belgische werkzaamheidsgraad met 5,6 procentpunt steeg van 67,2% in 2015 tot 72,8% in 2025, steeg de gemiddelde Europese werkzaamheidsgraad met 7,1 procentpunt tot 76,1%.

België kent dus weliswaar een recordhoogte qua werkzaamheidsgraad, maar die lijkt eerder ingegeven door conjunctuur en demografie dan door een beleid dat doortastender was dan elders.

Figuur 3. Evolutie werkzaamheidsgraad; 20–64-jarigen; België versus alle EU-27-landen.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ergan').

Figuur 3 geeft de evolutie weer van de werkzaamheidsgraad tussen 2015 en 2025 voor België en alle EU-27-landen. Zo zien we dat **we op vlak van werkzaamheidsgraad in 2025 slechts vier landen achter ons laten**: Italië, Roemenië, Griekenland en Spanje. In het bijzonder doet België het een pak slechter in vergelijking met buurlanden Nederland en Duitsland.

In 2015 stond België als 21e van de 27 EU-landen gerangschikt op vlak van werkzaamheidsgraad. In 2025 staat België 23e. Sinds 2015 hebben we ons op vlak van werkzaamheidsgraad laten inhalen door Kroatië en Bulgarije. **België schuift qua werkzaamheidsgraad op van de mindere middenmoot naar de allerlaatste banken van de Europese klas.**

Wat zegt (verder) onderzoek?

“Als je sommige beleidsmakers en analisten beluistert, dan is het behalen van 80% werkzaamheidsgraad voor België haast utopisch. Bovenstaande figuur doet daar toch een heel ander beeld over schijnen. Ten eerste: ondertussen zijn 10 andere EU-landen er wel in geslaagd de 80% werkzaamheidsgraad te bereiken. Tien jaar geleden was dat enkel nog maar Zweden. De landen die nu boven de 80% werkzaamheidsgraad zitten, zijn niet enkel de absolute gidslanden, maar ook pakweg Malta, Tsjechië, Estland, Cyprus en Hongarije! Zij hebben daarbij vaak snelheid gemaakt en op 10 jaar tijd hun werkzaamheidsgraad met 10 tot 15 procentpunt doen toenemen. Dat wil zeggen: op een enkele legislatuur van vijf jaar met evenveel als België nodig heeft om 80% werkzaamheidsgraad te bereiken! Het kan dus, als we maar durven opteren voor sociaaleconomische nieuwbouw in plaats van te blijven aanmodderen met de Belgische koterijen.”

Professor arbeidseconomie Stijn Baert

Wat zegt (verder) onderzoek?

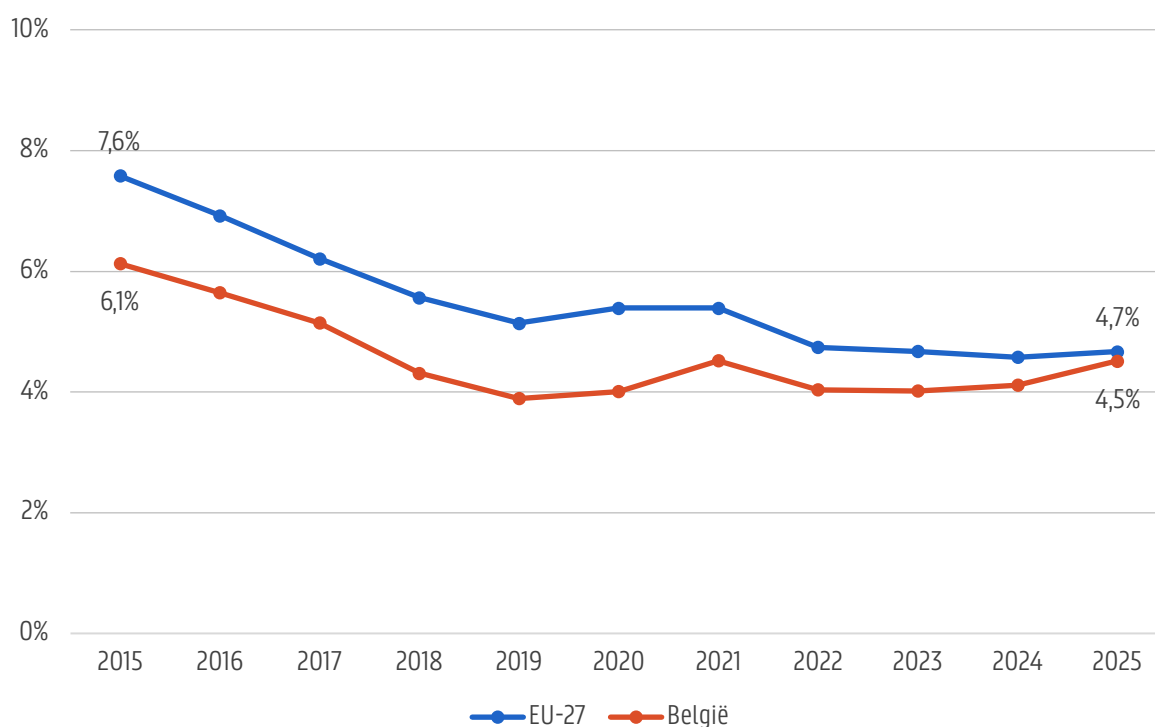
Een nuance hierbij is de volgende. De definitie die in de Eurostat-data gebruikt wordt voor 'werkende' is onderstaande.

Werkenden omvatten personen die (i) tijdens de referentieweek minstens 1 uur werkten tegen betaling of met het oog op winst, met inbegrip van meewerkende gezinsleden of (ii) tijdelijk niet aan het werk waren, maar nog een band hadden met hun baan of (iii) personen die landbouwgoederen produceren waarvan het grootste deel bestemd is voor verkoop of ruil. Personen die werken in productie voor eigen gebruik, vrijwilligers, onbetaalde stagiairs en personen die betrokken zijn bij andere vormen van werk, worden op basis van die activiteiten niet tot de werkenden gerekend.

Dat zorgt ervoor dat landen met meer deeltijdse tewerkstelling (zoals Nederland) op die manier een hogere werkzaamheidsgraad noteren. Deze nuance neemt echter niet weg dat Nederland ook los van deze kanttekening het beter doet dan ons op vlak van werkzaamheidsgraad.

Professor welzijnseconomie Luc Van Ootegem

Figuur 4. Evolutie werkloosheidspercentage; 20-64-jarigen; België versus EU-27-gemiddelde.

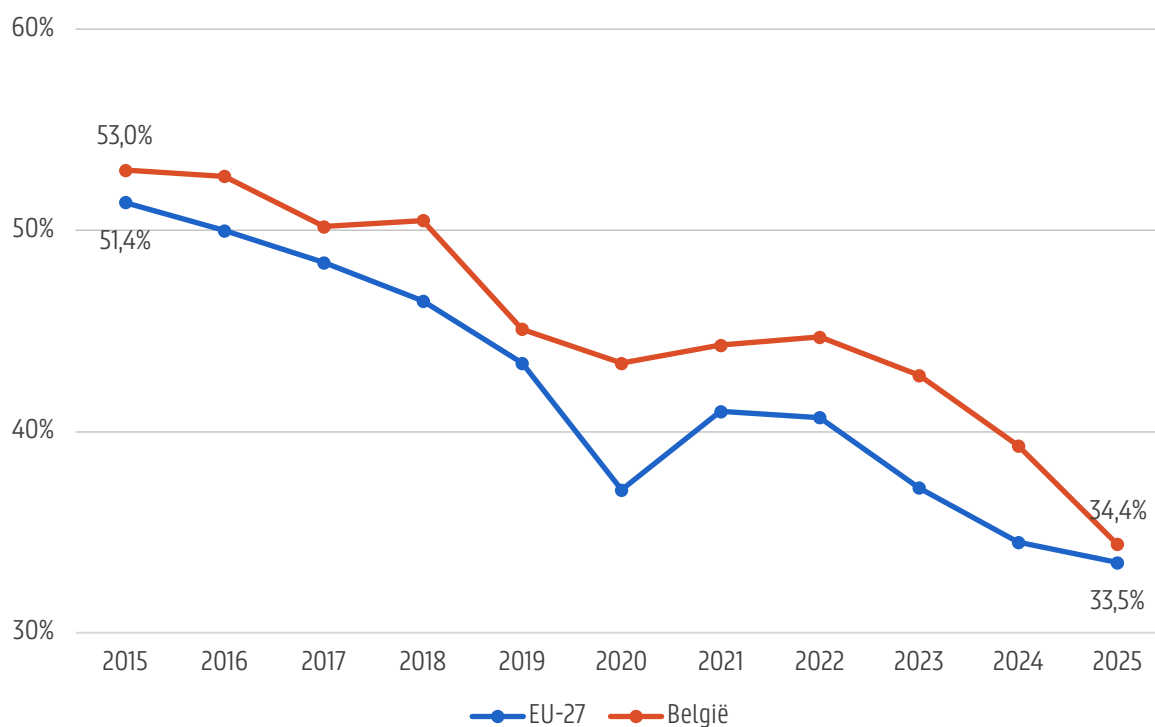

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfst_r_lfsd2pwn').

Figuur 4 geeft de evolutie weer van het werkloosheidspercentage tussen 2015 en 2025 voor België en voor het Europese gemiddelde. **Het werkloosheidspercentage in Europa daalde met 2,9 procentpunt en in België met 1,6 procentpunt. De Belgische voorsprong tegenover het Europese gemiddelde verdween quasi volledig.**

Wanneer we de evolutie van het werkloosheidspercentage vergelijken tussen België en alle EU-27-landen afzonderlijk (Figuur A-1 in Appendix), zien we dat **België in de Europese middenmoot blijft wat het werkloosheidspercentage betreft, maar wel enkele plaatsen verliest**. In 2015 stond België als 13e van de 27 EU-landen gerangschikt op vlak van werkloosheidspercentage, in 2025 is dat 16e (waarbij een ranking van '1' voorbehouden is voor het land met het laagste – en dus beste – werkloosheidspercentage). België scoort opnieuw opvallend slechter dan buurlanden Duitsland en Nederland.

Figuur 5. Evolutie percentage langdurig werklozen in volledige groep werklozen; 20–64-jarigen; België versus EU-27-gemiddelde.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ugad').

Figuur 5 geeft de evolutie weer van het aantal langdurig werklozen als percentage van het totaal aantal werklozen. Langdurig werklozen zijn werklozen die langer dan twaalf maanden werkloos zijn. Het percentage langdurig werklozen daalde in België met 18,6 procentpunt tussen 2015 en 2025. In de andere Europese landen daalde het in dezelfde periode gemiddeld met 17,9 procentpunt, wat ervoor zorgt dat de kloof met Europa kleiner (en quasi onbestaand) werd wat betreft het aandeel langdurig werklozen in het totaal aantal werklozen.

Wanneer we de evolutie van het aandeel langdurig werklozen vergelijken tussen België en alle EU-27-landen afzonderlijk (Figuur A-2 in Appendix), zien we dat België hier in 2015 als 18e van de 25 EU-landen (2 landen hebben onvolledige data) gerangschikt staat. In 2025 staat België 16e van de 25. Buurland Nederland is in 2025 opnieuw de beste leerling van de Europese klas: daar daalde het aandeel langdurig werklozen met 32,0 procentpunt (!) tot 16,0%, waardoor ze van plaats 12 tot plaats 1 stegen.

De verwachting is wel dat dit percentage de komende jaren voor België verder zal afnemen door de beperking van de werkloosheid in de tijd, zij het mogelijk ten koste van hogere inactiviteit. Vanaf 2026 verliezen langdurig werklozen namelijk stelselmatig hun statuut als werkloze. Dat brengt ons bij de volgende subsectie.

Wat zegt (verder) onderzoek?

“De daling van langdurige werkloosheid is goed nieuws tot op zekere hoogte. Want langdurige werkloosheid laat sporen na: uit [eigen onderzoek](#) dat binnenkort verschijnt in *Socio-Economic Review* (zie ook [deze Research Brief](#))

blijkt dat werkgevers kandidaten die lang zonder job zitten systematisch minder kansen geven. Hoe langer iemand werkloos is, hoe kleiner de kans op een nieuwe start.

Tegelijk verdienen de cijfers in deze Policy Brief nuance. Wanneer langdurig werklozen niet doorstromen naar werk, maar de arbeidsmarkt verlaten en in de inactiviteit terechtkomen, wordt het probleem niet noodzakelijk opgelost, maar verschuift het deels buiten beeld. [Ons onderzoek](#), recent gepubliceerd in *Labour Economics* (zie ook [deze Research Brief](#)), toont dat wie uit beeld verdwijnt als werkzoekende – de zogenoemde ontmoedigde werkloze – vaak nog minder kansen heeft om opnieuw aan de slag te gaan. Wat in de statistieken verbetert, weerspiegelt dus niet altijd een even sterke verbetering op de arbeidsmarkt zelf.”

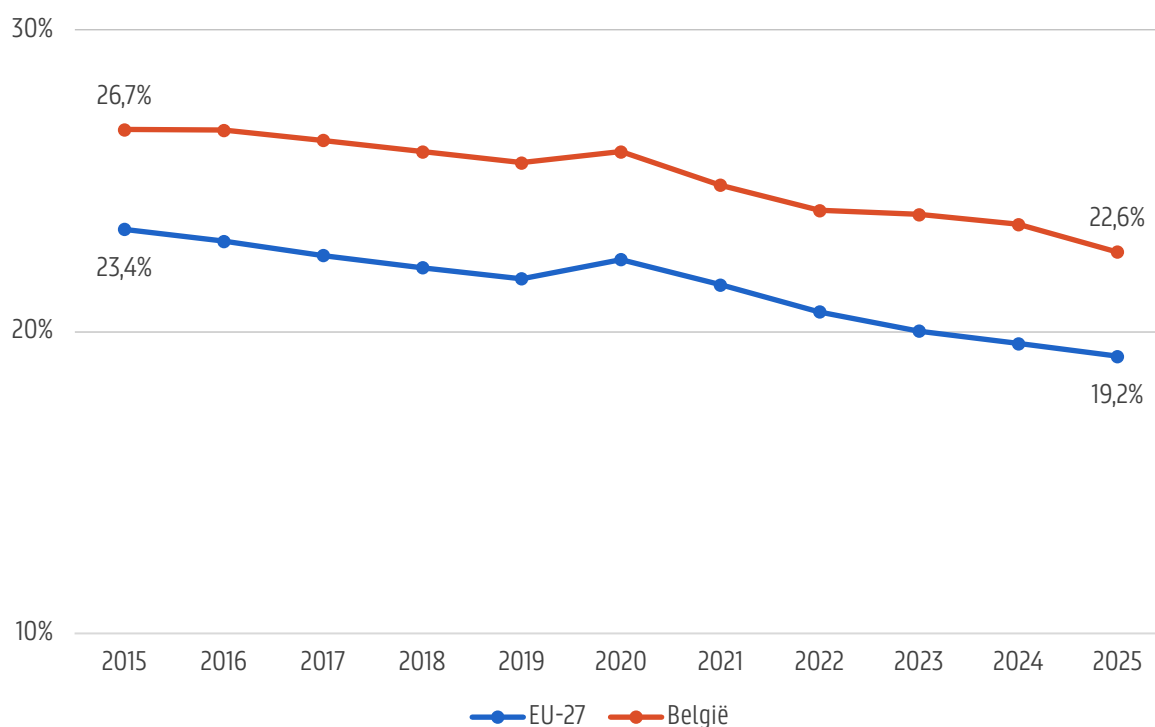
Doctoraal onderzoeker arbeidseconomie Liam D'hert

Wat zegt (verder) onderzoek?

“In feite zou het niet meer dan logisch geweest zijn dat België de afgelopen jaren beduidend onder het Europese gemiddelde was gedoken. Immers, we kennen samen met Nederland al vele kwartalen de meest krappe arbeidsmarkt binnen de EU. Dat wil zeggen: het percentage vacatures op alle banen in onze economie ligt hoger dan in de andere landen. Of nog anders: er zijn beduidend meer kansen voor wie een baan zoekt. Daarbij valt trouwens ook op dat een belangrijk aandeel van de vacatures geen diploma en/of ervaring vragen. Dat we die hoge krapte combineren met veel langdurige werklozen, suggereert toch een zeker moreel wangedrag in de werkloosheid.”

Professor arbeidseconomie Stijn Baert

Figuur 6. Evolutie inactiviteitspercentage; 20–64-jarigen; België versus EU-27-gemiddelde.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'fst_r_lfsd2pwn').

Figuur 6 geeft de evolutie weer van het inactiviteitspercentage. Het inactiviteitspercentage daalde tussen 2015 en 2025 in België met 4,1 procentpunt. In Europa daalde het inactiviteitspercentage in die periode gemiddeld met 4,2 procentpunt, wat de kloof dus met 0,1 procentpunt deed toenemen.

Wanneer we de evolutie van het inactiviteitspercentage vergelijken tussen België en alle EU-27-landen afzonderlijk (Figuur A-3 in Appendix), zien we dat België zowel in 2015 als 2025 achteraan in de Europese klas moet plaatsnemen. **In 2025 doen enkel Italië en Roemenië het slechter dan ons.** Dit is behoorlijk alarmerend daar de verwachting is dat de beperking van de werkloosheid in de tijd dit inactiviteitspercentage de komende jaren verder zal doen toenemen. In 2015 stond België als 21e van de 27 EU-landen gerangschikt op vlak van inactiviteit. In 2025 staat België 25e. Sinds 2015 hebben we ons op vlak van inactiviteit laten inhalen door Griekenland, Kroatië, Malta, en Polen.

Wat zegt (verder) onderzoek?

“De verklaring voor onze hoge inactiviteit stemt overeen met de eerdere voorstelling van werklozen en inactieven als het topje van de ijsberg en de latente ijsmassa onder de waterlijn. Met andere woorden: ook het beleid heeft zich de afgelopen decennia vooral gefocust op het zichtbare topje van onze arbeidsreserve. Werklozen werden stelselmatig beter opgevolgd en begeleid, zeker in Vlaanderen, maar de poorten naar de inactiviteit, zoals de ziekteverzekering, het vervroegd pensioen en het leefloon, werden veel minder versterkt. De zogenaamde “overloopeffecten” (dat wil zeggen dat profielen die vroeger in de werkloosheid zaten nu terug te vinden zijn in de inactiviteit) zijn volgens de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid ook een belangrijke verklaring voor het feit dat we het hoogste aantal langdurig zieken van Europa kennen. Zij vormen een belangrijke deelgroep van de inactieven.”

Professor arbeidseconomie Stijn Baert

Wat zegt (verder) onderzoek?

“Dat België al tien jaar achteraan bengelt in de Europese rangschikking voor inactiviteit, maakt duidelijk dat gerichter activeren dringend nodig is. Hoe doe je dat? Door de drempels naar werk die inactieven tegenhouden de stap naar de arbeidsmarkt te zetten, doelgericht te verlagen. En dus rekening te houden met de verschillen binnen de groep inactieven.

Uit onze vorige [Policy Brief ‘Wat houdt langdurig zieken en andere inactieven tegen om werk te zoeken?’](#) blijkt dat 1 op 3 inactieven positief staat tegenover het idee om opnieuw werk te zoeken. Toch doen ze dat niet door een aantal concrete drempels, die vaak verschillen naargelang het profiel.

Bij langdurig zieken gaat het om de vrees voor discriminatie en het gevoel dat er te weinig aangepast werk beschikbaar is. Bij huisouders spelen dan weer financiële en fiscale prikkels een belangrijke rol, net als een vaak beperkte aantrekkelijkheid van werk. Bij overige inactieven – vaak ontmoedigen met een leefloon – zien we vooral een gebrek aan zelfvertrouwen en een te grote afstand naar professionele begeleiding. Tegelijk lopen er duidelijke rode draden doorheen alle groepen: de vrees om niet aangeworven te worden door verouderde vaardigheden en het gevoel dat jobs onvoldoende aansluiten bij wat men nog kan of wil doen.

De opdracht is dus duidelijk. Onderzoekers en beleidsmakers moeten deze drempels niet alleen benoemen, maar er ook gericht op inspelen, afgestemd op de noden van elke groep. Dat betekent investeren in betere begeleiding, sterkere re-integratie, het wegwerken van financiële vallen, meer aangepast en werkbaar werk en een arbeidsmarkt die minder snel afschrikt. Precies daar ligt de grootste winst. En gezien de positie van België in Europa lijkt uitstel geen optie.”

Doctoraal onderzoeker arbeidseconomie Liam D'hert

Wat zegt (verder) onderzoek?

“Het aanhoudend hoge inactiviteitspercentage in België en onze zwakke positie in vergelijking met andere EU-27-landen, is onder meer te verklaren door het aanzienlijke aandeel langdurig zieken binnen de inactieve bevolking. Onze vorige [Policy Brief ‘Wat houdt langdurig zieken en andere inactieven tegen om werk te zoeken?’](#) waarin we een bevraging deden bij een representatieve groep Vlaamse inactieven toonde aan dat de intentie om opnieuw werk te zoeken bijzonder laag ligt in de groep van langdurig zieken. De grote meerderheid is zelfs niet actief op zoek naar werk, voornamelijk omdat zij ernstige lichamelijke en/of mentale beperkingen ervaren. Deze vaststelling helpt verklaren waarom België, ondanks een daling van de inactiviteit sinds 2015, internationaal terrein verliest en in 2025 tot de slechtst presterende Europese landen behoort.

Door de stijgende levensverwachting neemt het aantal mensen op arbeidsactieve leeftijd met chronische aandoeningen verder toe, wat het risico op langdurige en structurele uitval uit de arbeidsmarkt vergroot. Bovendien blijkt dat zodra mensen door gezondheidsproblemen inactief worden, hun motivatie om terug te keren naar werk sterk afneemt. Bij 50-plussers doet die terugkeerintentie zich zelfs al verminderen na een mildere gezondheidsuitval. Dit wijst erop dat een activeringsbeleid dat pas inzet na langdurige uitval vaak te laat komt. Willen we de inactiviteit duurzaam terugdringen en de kloof met andere Europese landen verkleinen, dan is een sterkere focus op preventie van uitval en op werkbaar werk essentieel. Wanneer werk voldoende is afgestemd op iemands gezondheidstoestand en mogelijkheden, kan dit net een positief effect hebben op het verdere herstel, zowel fysiek als mentaal. Kwalitatief werk draagt bij aan eigenwaarde, betrokkenheid en structuur in het dagelijkse leven, terwijl sociale contacten op

het werk een belangrijke bron van steun kunnen vormen. Een ondersteunende werkcontext, met aanpasbare taken, haalbare werkdruk, beslissingsruimte en sociale ondersteuning, kan zo het verschil maken tussen blijvende inactiviteit en duurzaam actief blijven of opnieuw aansluiting vinden bij de arbeidsmarkt.”

Professor volksgezondheid Els Clays

Wat zegt (verder) onderzoek?

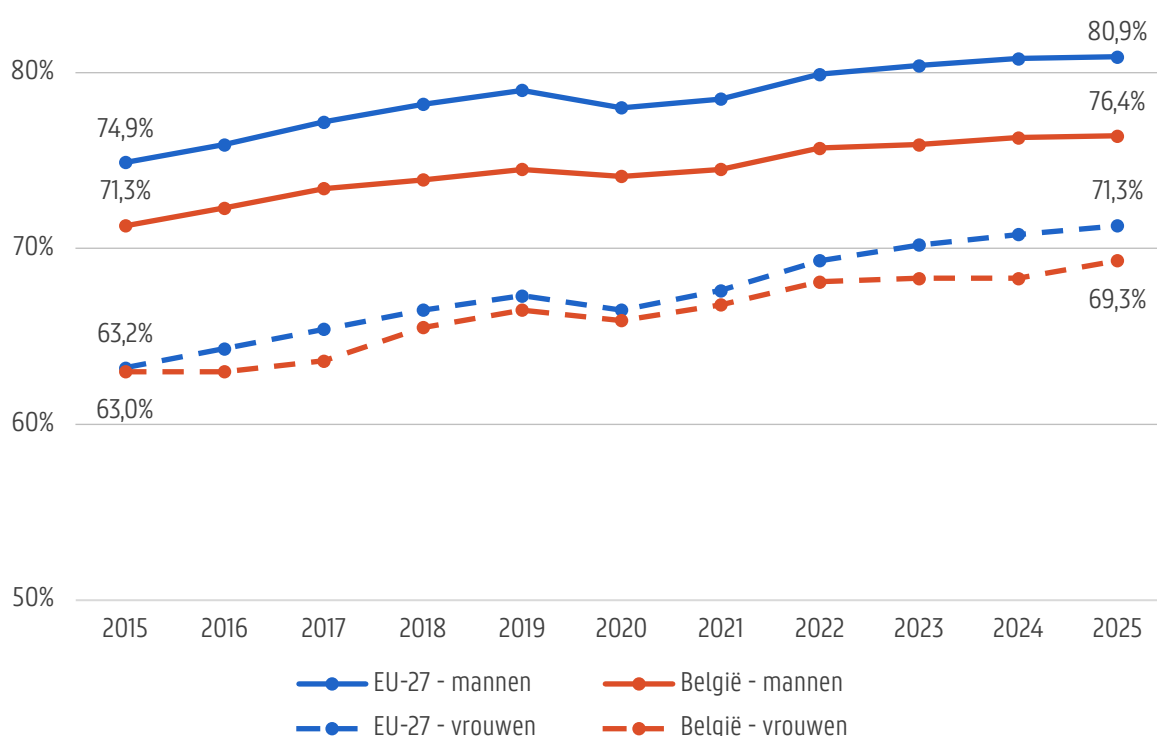
“De Belgische arbeidsmarkt kampt met een hoge gezondheidsgerelateerde inactiviteit. Volgens een rapport van de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid behoort België tot de Europese koplopers wat betreft inactiviteit door ziekte of handicap. Dat hoge cijfer wordt niet verklaard door een slechtere gemiddelde gezondheidstoestand van de Belgische bevolking, maar onder andere door een structureel lagere arbeidsmarktparticipatie van personen met gezondheidsproblemen. Het arbeidsongeschiktheidsstelsel kampt met een aanhoudend groeiende instroom en een te trage uitstroom. Deze structurele factoren dragen ertoe bij dat België, ondanks recente dalingen, relatief hoge inactiviteitscijfers blijft vertonen.”

Doctoraal onderzoeker arbeidseconomie Marthe Ysewijn

3 WELKE GROEPEN VAN BEVOLKING VERKLAREN DE SLECHTE EVOLUTIE?

3.1 HOE EVOLUEERDE DE WERKZAAMHEIDSGRAAD ONDER VROUWEN EN MANNEN?

Figuur 7. Evolutie werkzaamheidsgraad; 20–64-jarigen; vrouwen versus mannen; België versus EU-27-gemiddelde.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ergan').

Figuur 7 geeft de evolutie weer van de werkzaamheidsgraad, opgedeeld naar geslacht, tussen 2015 en 2025 voor België en voor het Europese gemiddelde. In Europa nam de werkzaamheidsgraad van vrouwen tussen 2015 en 2025 gemiddeld met 8,1 procentpunt toe. In België was dat slechts 6,3 procentpunt, waardoor de kloof op vlak van werkzaamheidsgraad van vrouwen in vergelijking met het Europese gemiddelde groter werd. **Dat heeft als gevolg dat daar waar in 2015 de werkzaamheidsgraad onder vrouwen in België nog gelijk was aan het EU-gemiddelde, er op 10 jaar tijd een belangrijke kloof ontstaan is met dat gemiddelde.**

Wanneer we de evolutie van de werkzaamheidsgraad van vrouwen vergelijken tussen België en alle EU-27-landen afzonderlijk (Figuur A-4 in Appendix), zien we dat België in 2015 als 18e van de 27 EU-27-landen gerangschikt stond op vlak van werkzaamheidsgraad van vrouwen. Ondertussen zijn we gezakt naar de 23e plaats en laten we enkel Spanje, Griekenland, Roemenië en Italië achter ons. **We maken dus een tuimelbeweging in de ranking van de Europese landen naar de werkzaamheid van vrouwen.**

Wat zegt (verder) onderzoek?

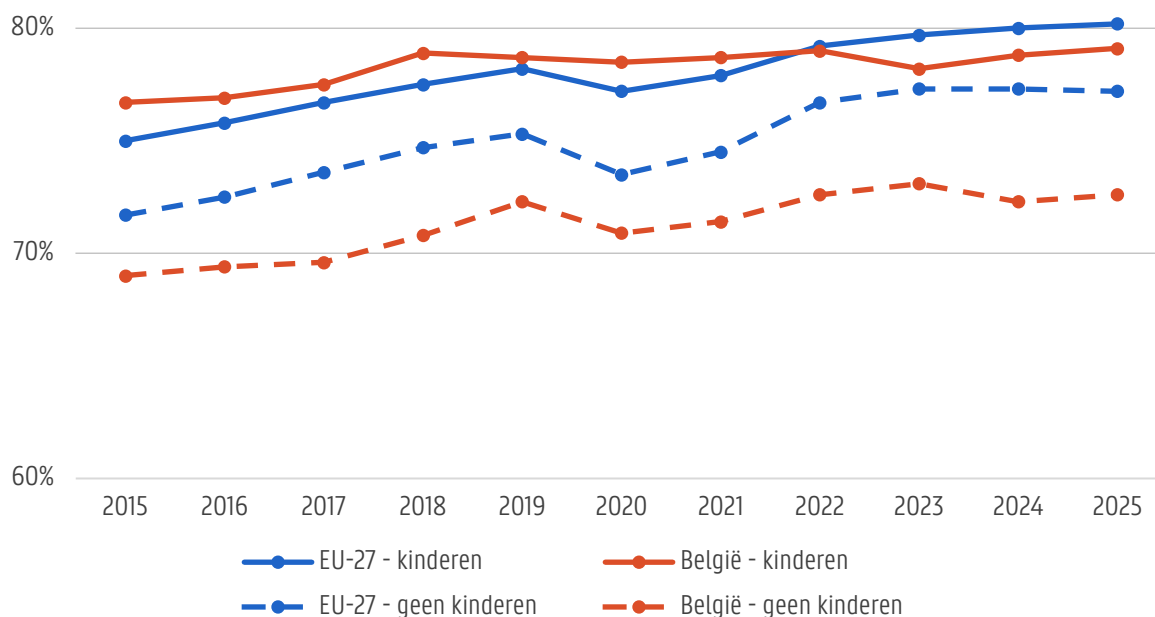
“Landen die het goed doen op vlak van vrouwelijke werkzaamheidsgraad, zoals de Scandinavische landen, hebben dat succes mee te danken aan een doordacht en flexibel ouderschapsverlofstelsel. In landen als Zweden kunnen niet alleen ouders, maar ook grootouders of andere familieleden verlof opnemen voor de zorg van een kind. Bovendien worden vaders er actief aangemoedigd (en soms zelfs verplicht) om een deel van het verlof op te nemen. Dat zorgt ervoor dat de zorglast niet automatisch bij de vrouw terechtkomt, wat haar arbeidsmarktpositie ten goede komt.

België hinkt op dat vlak achterop, maar er is reden voor voorzichtig optimisme. Er ligt namelijk een voorstel op tafel voor de invoering van het familiekrediet. Dat is een volledig nieuw wettelijk kader waarbij verlof niet langer gekoppeld is aan de ouder, maar aan het kind. Concreet betekent dit dat het gezin zelf flexibel kan beslissen wanneer en hoe het verlof wordt opgenomen, waarbij ook andere familieleden een deel van dat verlof kunnen opnemen. Als het zijn familiekrediet er komt en de belofte waarmaakt, kan het een echte kentering betekenen in hoe België omgaat met de combinatie van werk en gezin.”

Doctoraal onderzoeker arbeidseconomie Morien El Haj

3.2 HOE EVOLUEERDE DE WERKZAAMHEIDSGRAAD ONDER OUDERS EN NIET-ouders?

Figuur 8. Evolutie werkzaamheidsgraad; 20-49-jarigen; personen met thuiswonende kinderen versus personen zonder thuiswonende kinderen; België versus EU-27-gemiddelde.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfst_hheredy').

Figuur 8 geeft de evolutie weer van de werkzaamheidsgraad voor 20-49-jarigen (omdat dat de groep is die het meest waarschijnlijk is om thuiswonende kinderen te hebben), opgedeeld naar het al dan niet hebben van thuiswonende kinderen, tussen 2015 en 2025 voor België en voor het Europese gemiddelde.

Dit vormt een belangrijke verklaring voor de slechte evolutie voor de vrouwelijke werkzaamheidsgraad in ons land: **de werkzaamheidsgraad onder personen die thuiswonende kinderen hebben ging er in Europa veel feller op vooruit dan in België.**

Wat zegt (verder) onderzoek?

“Een mogelijke verklaring voor de tragere groei van de werkzaamheidsgraad van ouders ligt bij de beschikbaarheid van kinderopvang. In Vlaanderen blijft het aanbod schaars, duur en vaak moeilijk te verenigen met voltijdse of atypische werkuren. Zo werd het tekort in Vlaanderen nog recentelijk op 30.000 plaatsen geschat.

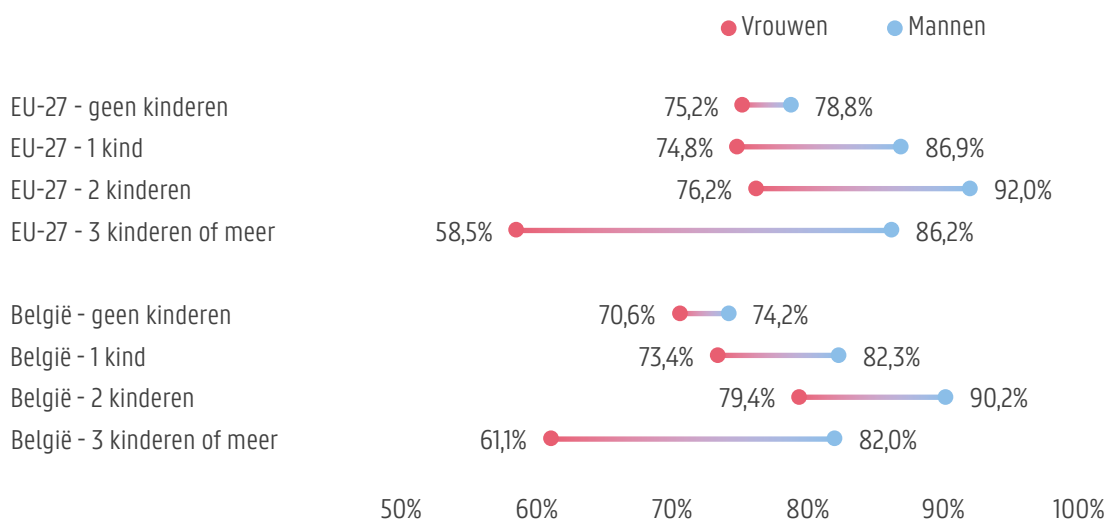
Dat ouders dit ervaren als een knelpunt, blijkt ook uit [eigen onderzoek](#) naar de aantrekkelijkheid van kinderopvang georganiseerd door de werkgever. Werkende ouders met jonge kinderen hechten zo veel belang aan goede, flexibele

kinderopvang dat ze liever een job met kinderopvang op het werk aanvaarden aan hun huidige loon dan diezelfde job zonder kinderopvang maar met 20% meer loon. Ze linken zulke opvang aan een betere werk-privébalans, minder stress, een hogere productiviteit en een hogere jobtevredenheid.”

Doctoraal onderzoeker arbeidseconomie Morien El Haj

Dat de werkzaamheid hoger ligt bij personen met kinderen in vergelijking met personen zonder kinderen verhuult een belangrijk onderscheid tussen vrouwen en mannen.

Figuur 9. Werkzaamheidsgraad 20–49-jarigen naar aantal kinderen en geslacht; 2025; vrouwen versus mannen; België versus EU-27-gemiddelde.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfst_hheredy').

Figuur 9 geeft de werkzaamheidsgraad opgedeeld naar aantal kinderen en geslacht voor het Europese gemiddelde en België. Zowel gemiddeld in Europa als in België zien we telkens hetzelfde fenomeen: vooral vrouwen met drie of meer kinderen gaan minder vaak werken dan vrouwen zonder kinderen. Mannen met drie of meer kinderen, daarentegen, werken nog steeds vaker in vergelijking met mannen zonder kinderen.

Wat zegt (verder) onderzoek?

“De verschillen in tewerkstellingsgraad tussen ouders met en zonder kinderen maken duidelijk dat ouderschap vrouwen en mannen niet op dezelfde manier beïnvloedt op de arbeidsmarkt. Onderzoek toont aan dat vrouwen na het moederschap vaker en langdurig minder gaan werken, terwijl mannen na het vaderschap doorgaans geen negatieve gevolgen ondervinden en soms zelfs sterker verankerd raken in de arbeidsmarkt. Men spreekt van een zogenaamde ‘moederschapsstraf’, die laagopgeleide vrouwen overigens nog extra treft. Dit wijst op een hardnekkig structureel onevenwicht, dat niet louter het resultaat is van individuele keuzes, maar samenhangt met hoe arbeid en zorg in onze samenleving georganiseerd en gewaardeerd worden. Traditionele genderrollen en verwachtingen over het moederschap en vaderschap spelen hierbij een belangrijke rol. Om deze ongelijkheid te doorbreken, zijn structurele beleidsmaatregelen nodig, zoals betaalbare en toegankelijke kinderopvang, een evenwichtige regeling voor ouderschapsverlof die gedeelde

zorg stimuleert en werkvormen die een haalbare werk-privébalans voor beide ouders mogelijk maken. Zonder een gelijktijdige aanpak van beleid én genderstereotypen dreigt dit patroon zich te blijven herhalen.”

Professor volksgezondheid Els Clays

Wat zegt (verder) onderzoek?

“Het patroon dat we hier zien – moeders werken minder en vaders werken meer – staat in de wetenschappelijke literatuur bekend als de moederschapsstraf en de vaderschapsbonus. Een verklaring daarvoor vinden we in de traditionele rolverdeling tussen mannen en vrouwen: van moeders wordt verwacht dat zij de primaire zorgverlener zijn, terwijl vaders worden gezien als de kostwinner van het gezin. Die verwachtingen zijn zo diepgeworteld dat ze ook (onbewust) doorsijpelen naar de arbeidsmarkt.

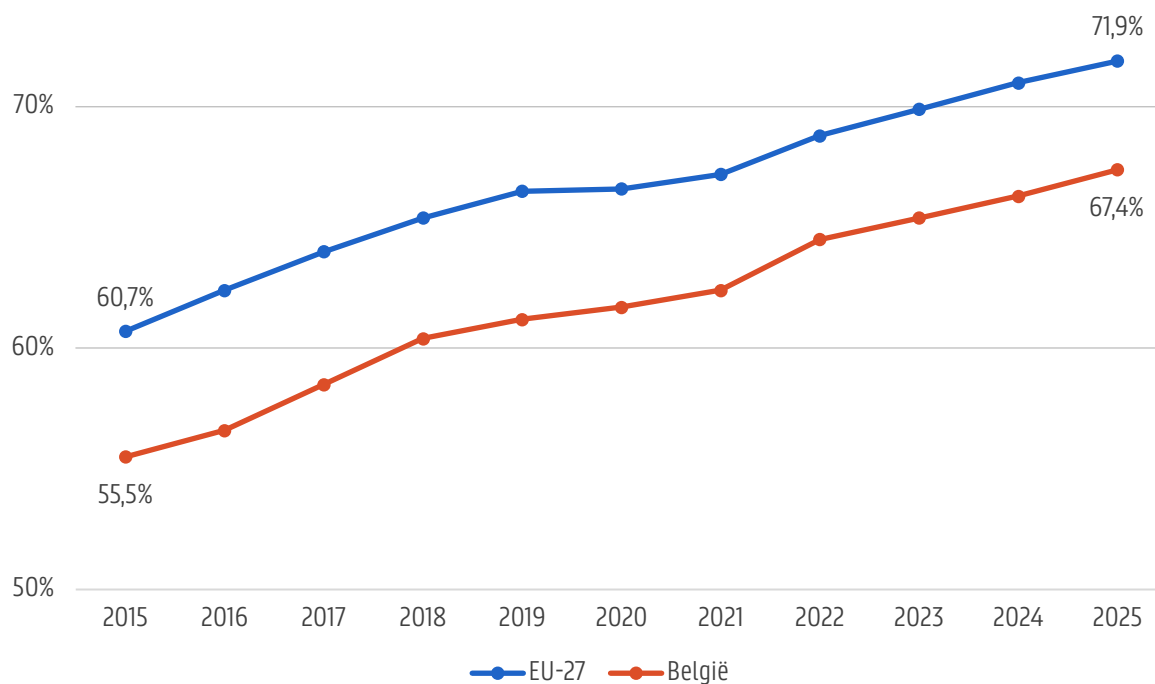
Maar verklaart dit zichzelf louter door vrije keuzes? Deels wel. In onze eerdere Policy Brief 'Hoe bepaalt kinderen krijgen onze carrière? Nieuwe cijfers en duiding vanuit onderzoek' waarin we meer dan 1.000 Vlaamse werknemers bevroegden, blijkt dat moeders na het ouderschap inderdaad vaker andere keuzes maken in hun loopbaan: zo geeft 29% van de werkende moeders aan zelf minder actief promoties na te streven sinds ze kinderen hebben en geeft eveneens 29% aan minder actief op zoek te gaan naar een andere job. Bij werkende vaders is dat veel minder het geval. Maar het gaat niet alleen om keuzes. Ook kansen spelen een rol. Uit datzelfde onderzoek blijkt dat 14% van de werkende moeders aangeeft minder promotiekansen te hebben gekregen sinds ze kinderen hebben en 10% minder aanwervingskansen. Bij werkende vaders is dat met respectievelijk 3% en 4% een stuk lager. Wanneer de keuze om minder te werken oprecht vrijwillig en gewenst is, is er geen probleem. Maar wanneer ze voortkomt uit verminderde kansen of uit een gevoel van verplichting — denk aan een tekort aan betaalbare kinderopvang of weinig flexibiliteit op het werk — is dat een ander verhaal en een maatschappelijk probleem.

Tot slot zijn die ongelijke kansen ook experimenteel aantoonbaar. In eigen onderzoek bij Vlaamse recruiters zien we dat moeders in het aanwervingsproces systematisch minder gunstig worden beoordeeld dan kinderloze vrouwen. Recruiters schatten moeders in als minder ambitieus, minder flexibel, vaker afwezig en minder bereid tot overuren. Het gevolg is dat ze minder kans maken op een uitnodiging voor een sollicitatiegesprek of effectieve aanwerving. De moederschapsstraf is dus niet alleen het resultaat van keuzes die vrouwen zelf maken. Het is ook iets wat hen van buitenaf wordt opgelegd.”

Doctoraal onderzoeker arbeidseconomie Morien El Haj

3.3 HOE EVOLUEERDE DE WERKZAAMHEIDSGRAAD ONDER 50-PLUSSERS?

Figuur 10. Evolutie werkzaamheidsgraad; 50–64-jarigen; België versus EU-27-gemiddelde.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ergan').

Figuur 10 geeft de evolutie weer van de werkzaamheidsgraad van 50–64-jarigen tussen 2015 en 2025 voor België en voor het Europese gemiddelde. In Europa nam de werkzaamheidsgraad van 50–64-jarigen tussen 2015 en 2025 gemiddeld met 11,2 procentpunt toe. België deed iets beter met 11,9 procentpunt, waardoor de kloof op vlak van werkzaamheidsgraad van 50–64-jarigen licht daalde, maar in 2025 toch nog steeds 4,5 procentpunt bedraagt.

Wanneer we de evolutie van de werkzaamheidsgraad van 50–64-jarigen vergelijken tussen België en alle EU-27-landen afzonderlijk (Figuur A-5 in Appendix), zien we dat België in 2015 als 19e van de 27 EU-27-landen gerangschikt stond op vlak van werkzaamheidsgraad van 50–64-jarigen. In 2025 zakten we naar de 22e plaats en laten we enkel Griekenland, Italië, Roemenië, Kroatië en Luxemburg achter ons.

Wat zegt (verder) onderzoek?

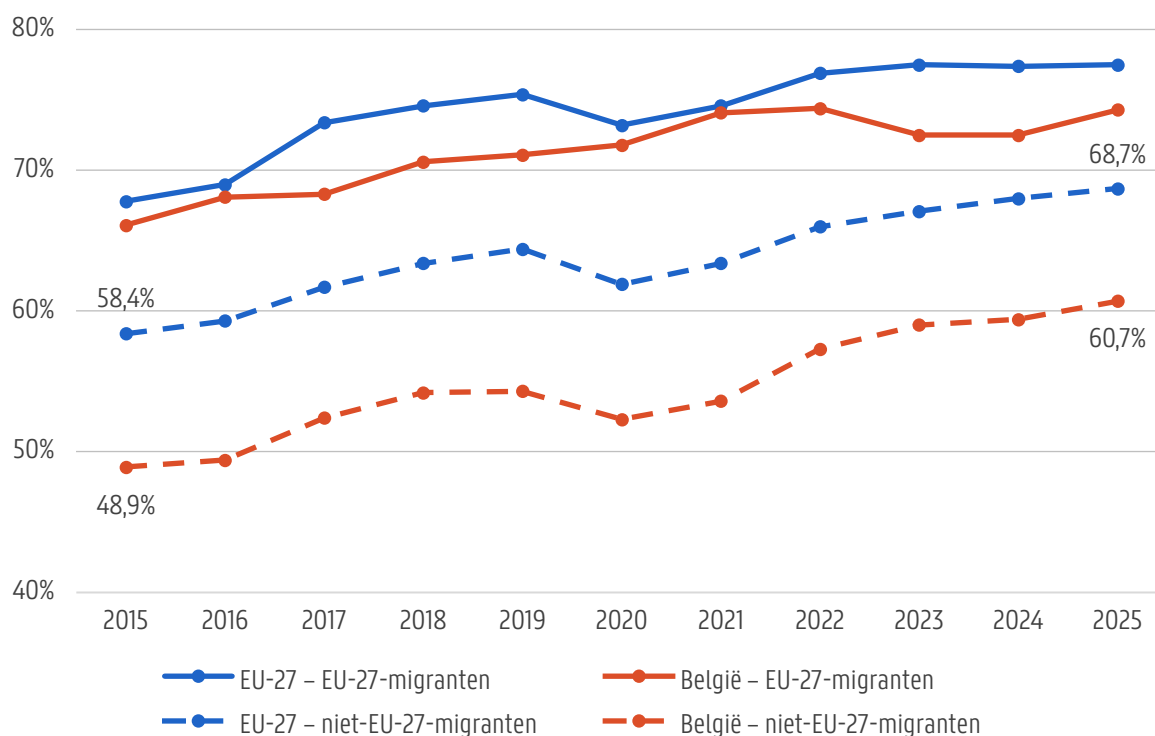
"De stijgende werkzaamheidsgraad binnen deze leeftijdsgroep kan onder meer verklaard worden door de strengere regels om de arbeidsmarkt vroegtijdig te verlaten. Heel wat Europese landen hebben hierop ingezet door de minimale leeftijd en loopbaan voor vervroegd pensioen stelselmatig op te trekken tussen 2015 en 2025 waardoor meer vijftigplussers actief bleven op de arbeidsmarkt.

In België werden ook de toetredingsvoorwaarden tot het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag (SWT) verstrengd. Dit stelsel volgde het brugpensioen op, met als cruciaal verschil dat deelnemers nu geacht werden terug te keren naar werk in plaats van rechtstreeks door te stromen naar hun pensioen. Ons onderzoek toonde echter aan dat minder dan 1% dat ook effectief deed, hoewel werkgevers niet weigerachtig stonden tegenover hun aanwerving. Aangezien het stelsel in praktijk dus een uitstaproute bleef, werd in 2025 beslist om dit te laten uitdoven. De verwachting is dan ook dat de werkzaamheidsgraad onder de 50-64-jarigen de komende jaren nog meer zal toenemen nu ook dit achterpoortje is weggenomen."

Postdoctoraal onderzoeker arbeidseconomie Axana Dalle

3.4 HOE EVOLUEERDE DE WERKZAAMHEIDSGRAAD ONDER MIGRANTEN?

Figuur 11. Evolutie werkzaamheidsgraad; 20-64-jarigen; niet-migranten versus EU-27-migranten versus niet-EU-27-migranten; België versus EU-27-gemiddelde.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ergacob').

Figuur 11 geeft de evolutie weer van de werkzaamheidsgraad tussen 2015 en 2025 voor België en voor het Europese gemiddelde, opgedeeld naar onderstaande twee groepen volgens geboorteland.

1. Geboorteland is niet het rapporterend land, maar een **ander EU-27-land** en
2. Geboorteland is niet het rapporterend land, maar een **niet-EU-27-land**.

In Europa nam de werkzaamheidsgraad van niet-EU-27-migranten toe met 10,3 procentpunt tussen 2015 en 2025. België deed nog beter met een toename van de werkzaamheidsgraad van niet-EU-27-migranten met 11,8 procentpunt. Toch blijft de kloof met het Europese gemiddelde groot: 8,0 procentpunt. De werkzaamheidsgraad van EU-27-migranten ligt zowel in België als gemiddeld in Europa rond de werkzaamheidsgraad van niet-migranten (niet getoond op de figuur).

Wanneer we de evolutie van de werkzaamheidsgraad van niet-EU-27-migranten vergelijken tussen België en alle EU-27-landen afzonderlijk (Figuur A-6 in Appendix), zien we dat België zowel in 2015 als in 2025 laatste gerangschikt staat op vlak van werkzaamheidsgraad van niet-EU-27-migranten: geen enkel Europees land doet dus slechter.

Wat zegt (verder) onderzoek?

“Ons onderzoek waarin we eerder Belgisch onderzoek rond arbeidsmarktdiscriminatie op basis van etniciteit systematisch in kaart brengen, biedt een aantal verklaringen voor het verschil tussen EU- en niet-EU-migranten. Niet-EU-migranten worden vaker geconfronteerd met moeizame diploma-erkenning, grotere culturele en sociale afstand tot de Belgische arbeidsmarkt en de migratiemotieven — zoals gezinshereniging of vlucht — zijn vaak minder gericht op economische integratie. EU-migranten kennen deze drempels in veel mindere mate: diploma-erkenning verloopt binnen de EU vlot, culturele afstanden zijn doorgaans kleiner en economisch gemotiveerde migratie is de norm.”

Doctoraal onderzoeker arbeidseconomie Louise Devos

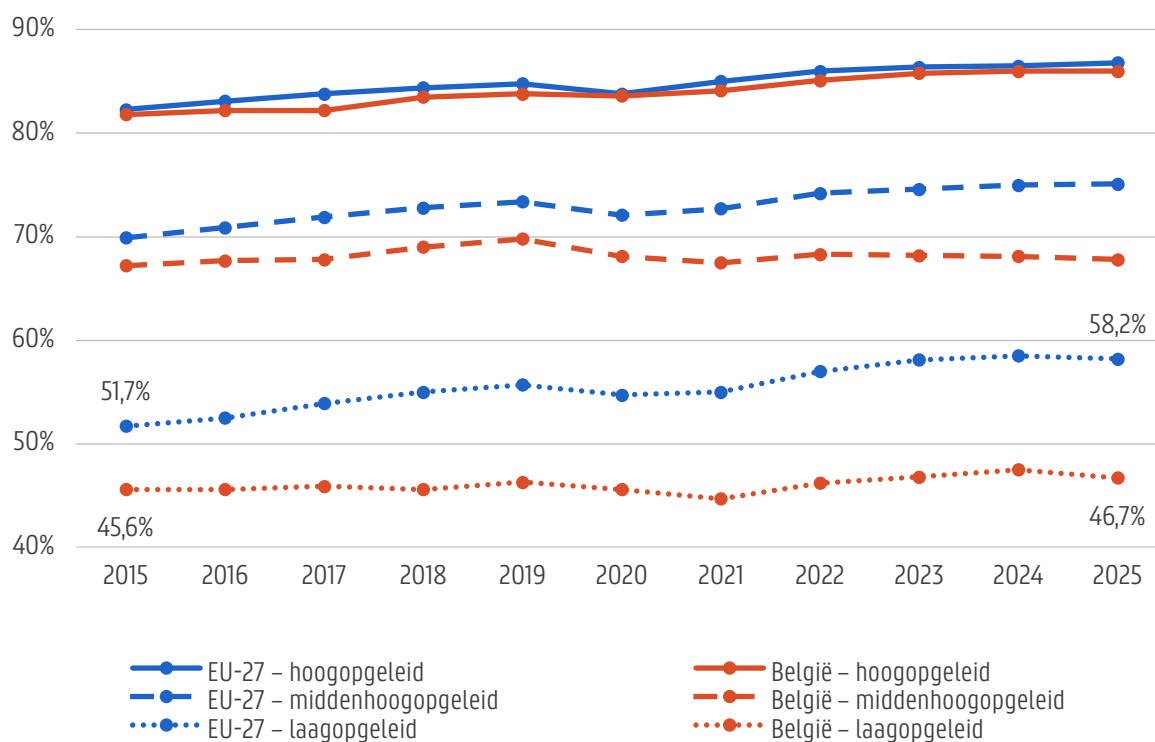
Wat zegt (verder) onderzoek?

“De geringe verbetering van de werkzaamheidsgraad van niet-EU-27-migranten in België ten opzichte van het Europese gemiddelde lijkt deels het gevolg van een krappe arbeidsmarkt. Uit eigen, nog niet gepubliceerd onderzoek blijkt dat arbeidsmarktkrapte discriminatie tegen migranten bij de initiële selectie vermindert en hun aanwervingskansen dus vergroot. Wanneer werkgevers moeilijk personeel vinden, is er immers minder ruimte om migranten systematisch uit te sluiten bij aanwerving. In de periode na de coronacrisis werd de Belgische arbeidsmarkt bovengemiddeld krap in vergelijking met andere Europese landen. Dat helpt de verkleinde kloof met het Europese gemiddelde te verklaren, al blijft de structurele achterstand overeind.”

Postdoctoraal onderzoeker Louis Lippens

3.5 HOE EVOLUEERDE DE WERKZAAMHEIDSGRAAD ONDER LAAG-, MIDDEN- EN HOOGOPGELEIDEN?

Figuur 12. Evolutie werkzaamheidsgraad; 20–64-jarigen; laagopgeleid versus middenhoog opgeleid versus hoogopgeleid; België versus EU-27-gemiddelde.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ergaed').

Figuur 12 geeft de evolutie weer van de werkzaamheidsgraad tussen 2015 en 2025 voor België en voor het Europese gemiddelde, opgedeeld naar onderstaande drie groepen volgens opleidingsniveau.

1. **Laagopgeleid:** geen diploma secundair onderwijs (ISCED-niveaus 0-2)
2. **Middenhoog opgeleid:** enkel een diploma secundair onderwijs (ISCED-niveaus 3 en 4)
3. **Hoogopgeleid:** diploma hoger onderwijs (ISCED-niveaus 5-8)

Hoewel België gelijke tred houdt met Europa op vlak van werkzaamheidsgraad van hoogopgeleiden, vergroot de kloof met Europa op vlak van werkzaamheidsgraad van middenhoog opgeleiden en laagopgeleiden. **Terwijl in vele andere Europese landen de werkzaamheidsgraad ook onder laagopgeleiden toenam, stagneerde die veeleer in België.**

Wanneer we de evolutie van de werkzaamheidsgraad van laagopgeleiden vergelijken tussen België en alle EU-27-landen afzonderlijk (Figuur A-7 in Appendix), zien we dat België in 2015 als 21e van de 27 EU-27-landen gerangschikt stond op vlak van werkzaamheidsgraad van laagopgeleiden. In 2025 zakten we naar de 23e plaats en laten we enkel Roemenië, Kroatië en Slowakije achter ons. **België zit nu dus qua werkzaamheidsgraad onder laagopgeleiden bij de allerslechtste leerlingen van de Europese klas.**

Wat zegt (verder) onderzoek?

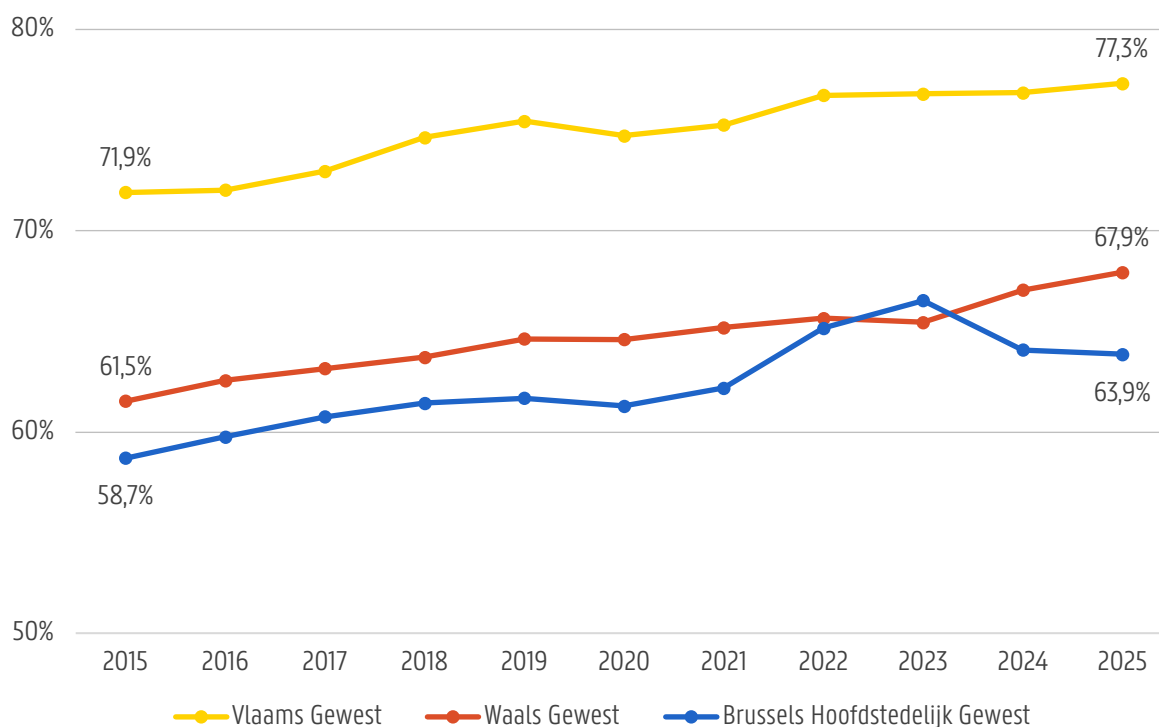
“Dat België zo zwak presteert op vlak van werkzaamheid bij laagopgeleiden, hangt sterk samen met wat we in onze vorige [Policy Brief 'Wat houdt langdurig zieken en andere inactieven tegen om werk te zoeken?'](#) zagen: voor veel mensen loont werken vandaag simpelweg te weinig. Niet alleen is het verschil tussen loon en uitkering vaak beperkt, ook het verlies van sociale voordelen – zoals de verhoogde tegemoetkoming – speelt een belangrijke rol. Tel daar fiscale effecten zoals het huwelijksquotiënt bij en het wordt duidelijk waarom de stap naar werk voor sommigen, vooral laagopgeleiden, financieel weinig aantrekkelijk is.

Wie de werkzaamheidsgraad bij laagopgeleiden wil verhogen, moet er dus in de eerste plaats voor zorgen dat werken meer loont. Zonder die ingreep dreigt activering dweilen met de kraan open te blijven.”

Doctoraal onderzoeker arbeidseconomie Liam D'hert

4 HOE EVOLUEERDEN DE ARBEIDSMARKTEN VAN DE BELGISCHE GEWESTEN DE AFGELOPEN TIEN JAAR?

Figuur 13. Evolutie werkzaamheidsgraad; 20–64-jarigen; Vlaanderen versus Wallonië versus Brussel.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfst_r_lfsd2pwn').

Figuur 13 geeft weer dat tussen 2015 en 2025 de werkzaamheidsgraad in Vlaanderen steeg met 5,4 procentpunt. In Wallonië was die stijging nog hoger met 6,4 procentpunt. In Brussel steeg de werkzaamheidsgraad met 5,2 procentpunt: eerst een stijging met 7,8 procentpunt tot 66,5% in 2023, waardoor het op vlak van werkzaamheidsgraad beter deed dan het Waals Gewest, maar daarna volgde een daling met 2,6 procentpunt tot 63,9%.

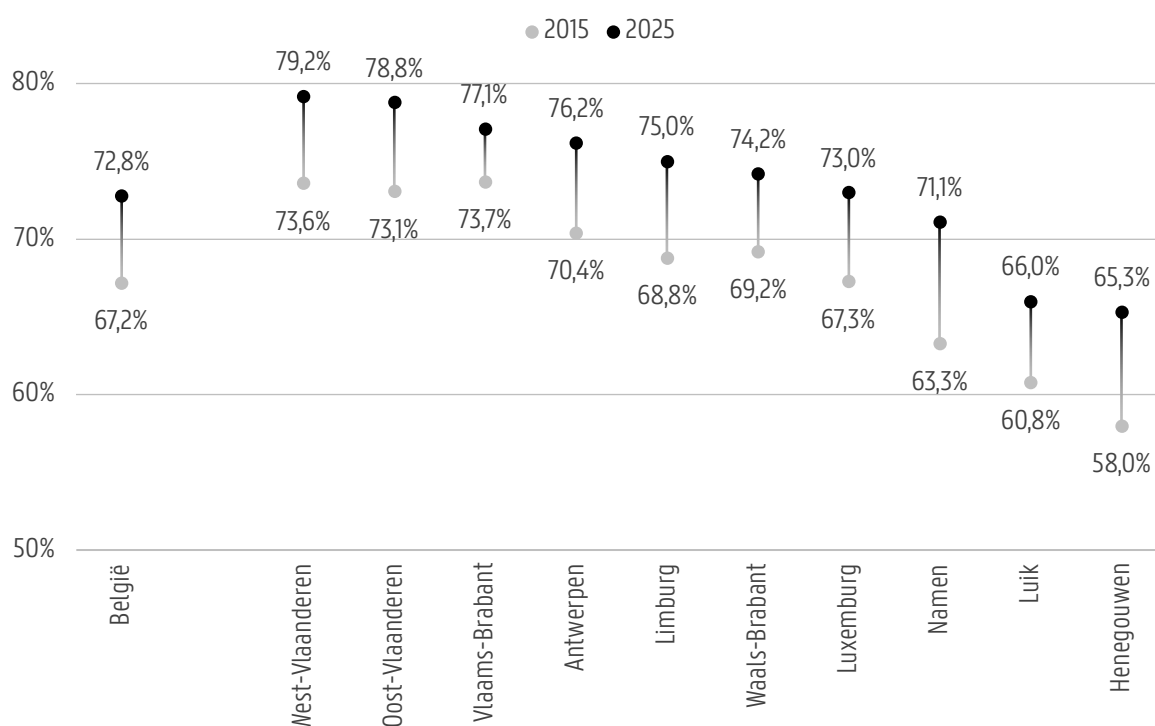
Wat zegt (verder) onderzoek?

“Terwijl 10 EU-landen ondertussen boven de 80% werkzaamheidsgraad zitten, blijft Vlaanderen er dus nog steeds onder. De verklaring is dezelfde als die voor België als geheel. Namelijk: Vlaanderen kent een lage werkloosheid, maar is qua inactiviteit slechts een middelmatige leerling. Concreet: 19,6% van de Vlamingen tussen de 20 tot 64 jaar zijn inactief. Dat is hoger dan het Europese gemiddelde van 19,2%!”

Professor arbeidseconomie Stijn Baert

5 HOE EVOLUEERDEN DE ARBEIDSMARKTEN VAN DE BELGISCHE PROVINCIES DE AFGELOPEN TIEN JAAR?

Figuur 14. Evolutie werkzaamheidsgraad; 20–64-jarigen; per Belgische provincie.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfst_r_lfsd2pwn').

Figuur 14 geeft de evolutie weer van de werkzaamheidsgraad tussen 2015 en 2025 voor België en de provincies.

Wat opvalt, is dat de taalgrens meer dan ooit ook een duidelijke grens in werkzaamheidsgraad is: de vijf Vlaamse provincies doen het ondertussen beter dan om het even welke Waalse provincie. Dat was tien jaar geleden nog niet helemaal zo: toen was de werkzaamheidsgraad in Waals-Brabant hoger dan die in Limburg.

West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen laten de andere Belgische provincies achter zich, met een werkzaamheidsgraad van ongeveer 79%.

Wat zegt (verder) onderzoek?

“Voor West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen is de 80% werkzaamheidsgraad dus in zicht. Dat is anders in de andere Belgische provincies. Tegelijkertijd zitten inmiddels tien landen op nationaal niveau wel boven die 80%. West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen zijn dus tegelijk ook maar de besten van een zwakke klas.”

Professor arbeidseconomie Stijn Baert

Verder valt op dat Vlaams-Brabant, door een minder sterke vooruitgang in werkzaamheidsgraad, is teruggevallen van de eerste plaats in 2015 naar de derde plaats in 2025. Dit is echter een vrij absolute interpretatie van de cijfers, aangezien Vlaams-Brabant, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen in 2015 zeer dicht bij elkaar lagen. De Eurostat-data, gebaseerd op de Enquête naar de Arbeidskrachten van Statistics Belgium, zijn weliswaar de referentie voor arbeidsmarktstatistieken vanwege de kwaliteitsvolle steekproeven bij burgers, maar het blijft surveydata, waardoor een zeer beperkte afwijking van de populatiecijfers niet kan worden uitgesloten.

Interessant is verder dat Limburg, hoewel het de zwakste Vlaamse provincie blijft, wel met 6,2 procentpunt groeide in werkzaamheidsgraad over tien jaar, het meest van alle Vlaamse provincies.

Binnen Wallonië is Namen de sterkste groeier, met een vooruitgang van 7,8 procentpunt.

6 REFERENTIES

Dalle, A., Sterkens, P., & Baert, S. (2024). A poisoned gift? The hireability signals of an income-support program for the senior unemployed. *Journal of Demographic Economics*, 90(4), 553–588. <https://doi.org/10.1017/dem.2024.11>

Devos, L., Lippens, L., Lens, D., Rycx, F., Volral, M., & Baert, S. (2025). Labour market disadvantages of citizens with a migration background in Belgium: A systematic review. *De Economist*, 173(1), 121–175. <https://doi.org/10.1007/s10645-024-09443-5>

D'hert, L., Baert, S., & Lippens, L. (2024). Unemployment, inactivity, and hiring chances: A systematic review and meta-analysis, *IZA Discussion Paper Series*, 17141.

D'hert, L., Lippens, L., & Baert, S. (2024). Not a lucky break? Why and when a career hiatus hijacks hiring chances. *Labour Economics*, 100, 102881. <https://doi.org/10.1016/j.labeco.2026.102881>

El Haj, M., Baert, S., Van Ootegem, L., Verhofstadt, E., & Lippens, L. (2024). Fertility, pregnancy, and parenthood discrimination in the labour market: A systematic review. *IZA Discussion Paper Series*, No. 17435.

El Haj, M., Dalle, A., Lippens, L., & Baert, S. (2026). How do employers view applicants with and without children? *Journal of Marriage and Family*, 88(1), 192–212. <https://doi.org/10.1111/jomf.70008>

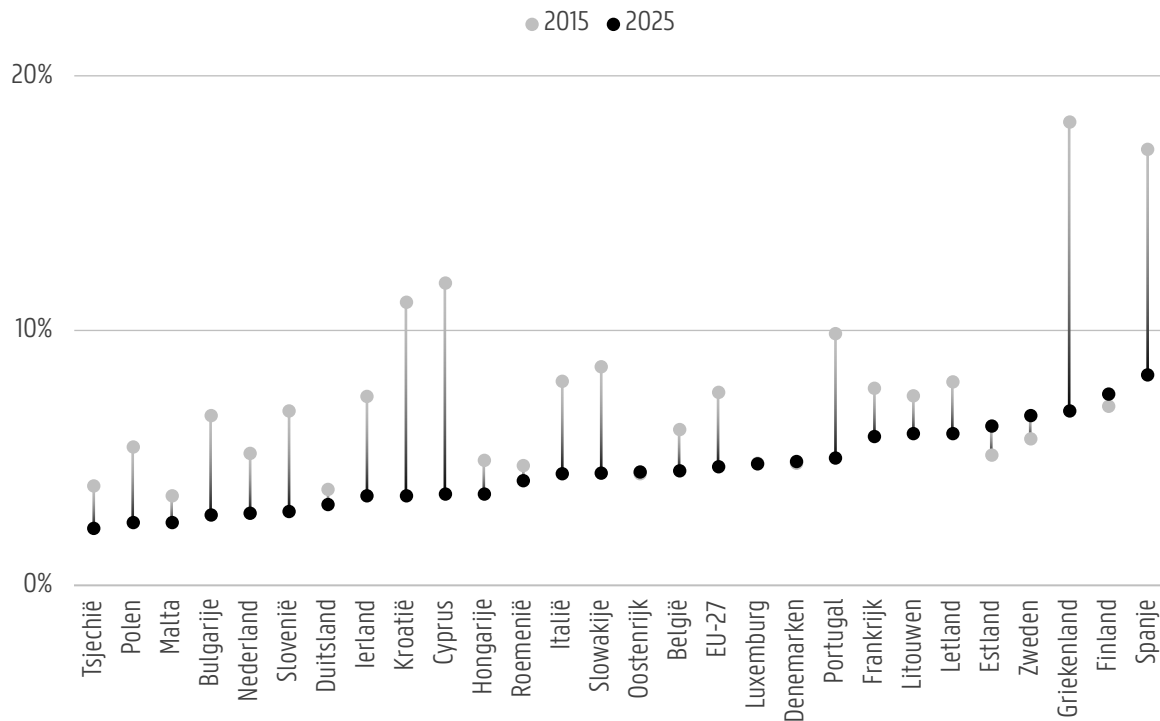
El Haj, M., Moens, E., Verhofstadt, E., Van Ootegem, L., & Baert, S. (2026). How job attractiveness is shaped by employer-provided childcare arrangements. *IZA Discussion Paper Series*, No. 18430.

Hoge Raad voor de Werkgelegenheid. (2024). *Arbeidsongeschiktheid en de re-integratie van werknemers op de arbeidsmarkt*.

Nautet, M., & Piton, C. (2021). How does parenthood affect the careers of women and men? *NBB Economic Review*, 1–23.

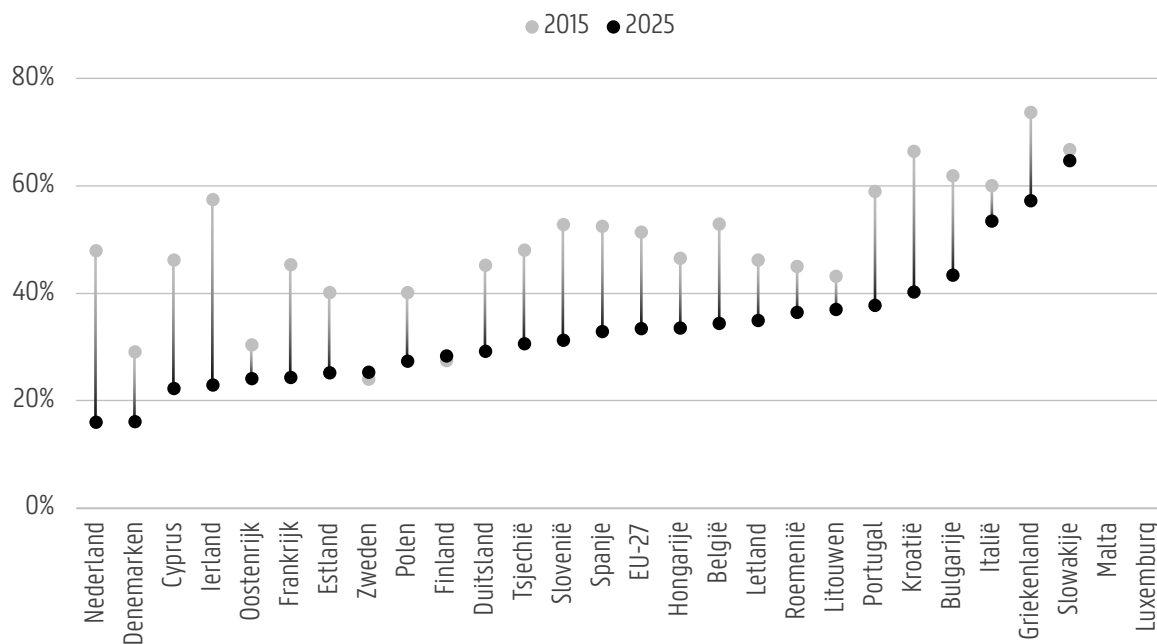
7 APPENDIX

Figuur A-1. Evolutie werkloosheidspercentage; 20-64-jarigen; België versus alle EU-27-landen.

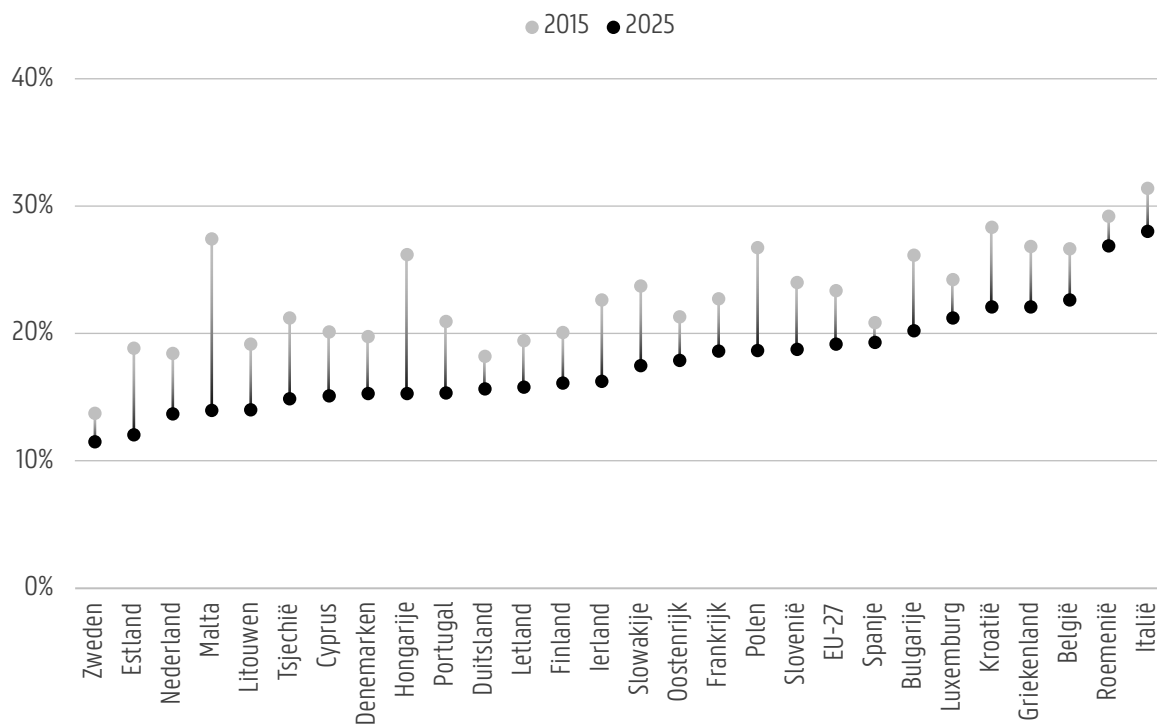
Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfst_r_lfsd2pwn').

Figuur A-2. Evolutie percentage langdurig werklozen in volledige groep werklozen; 20-64-jarigen; België versus alle EU-27-landen.

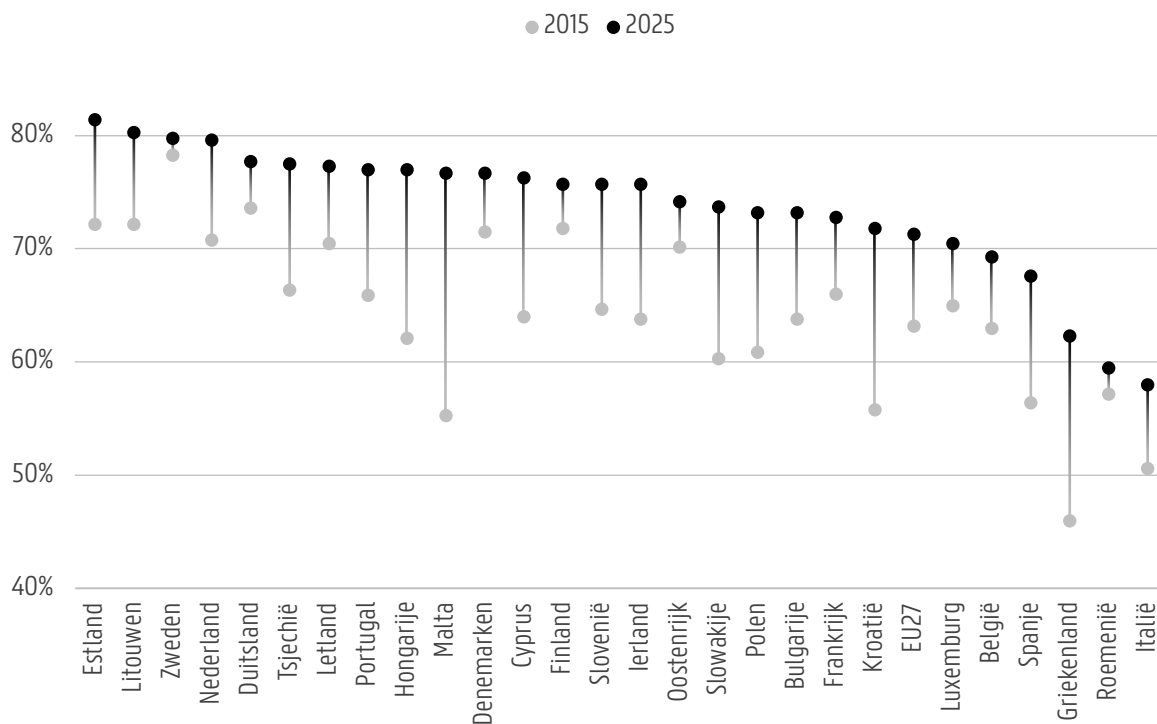
Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ugad'). Voor Luxemburg en Malta tonen we geen data omdat de data onvolledig zijn.

Figuur A-3. Evolutie inactiviteitspercentage; 20–64-jarigen; België versus alle EU-27-landen.

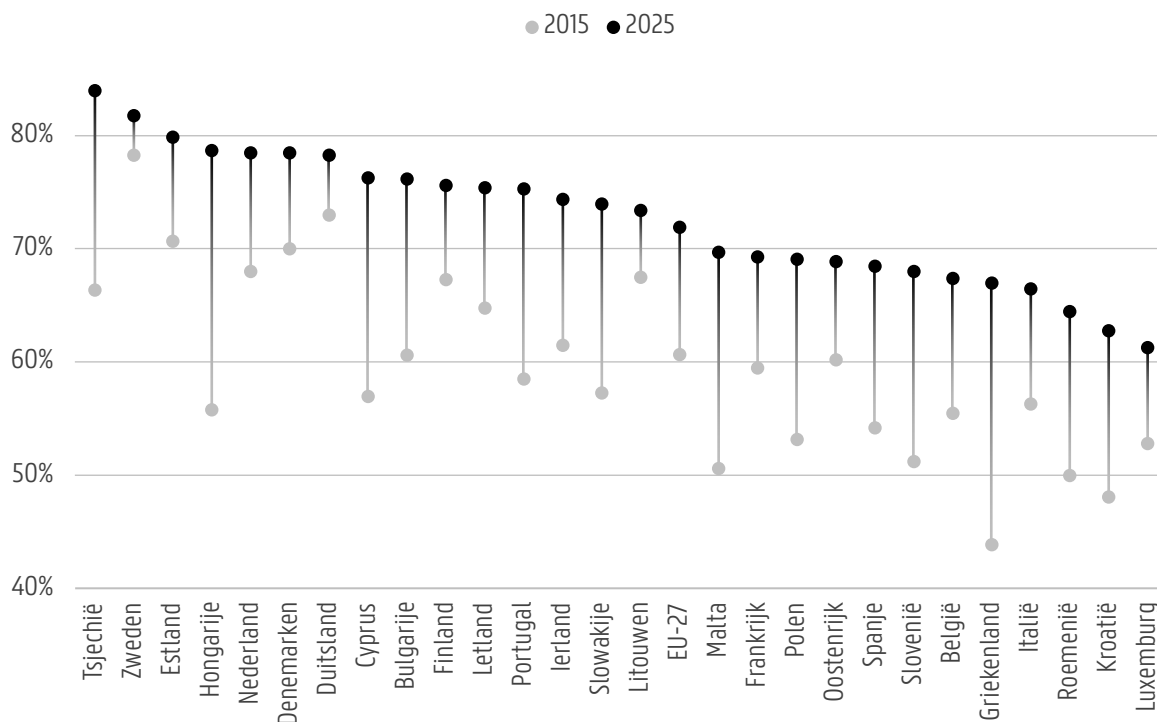
Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfst_r_lfsd2pwn').

Figuur A-4. Evolutie werkzaamheidsgraad vrouwen; 20–64-jarigen; België versus alle EU-27-landen.

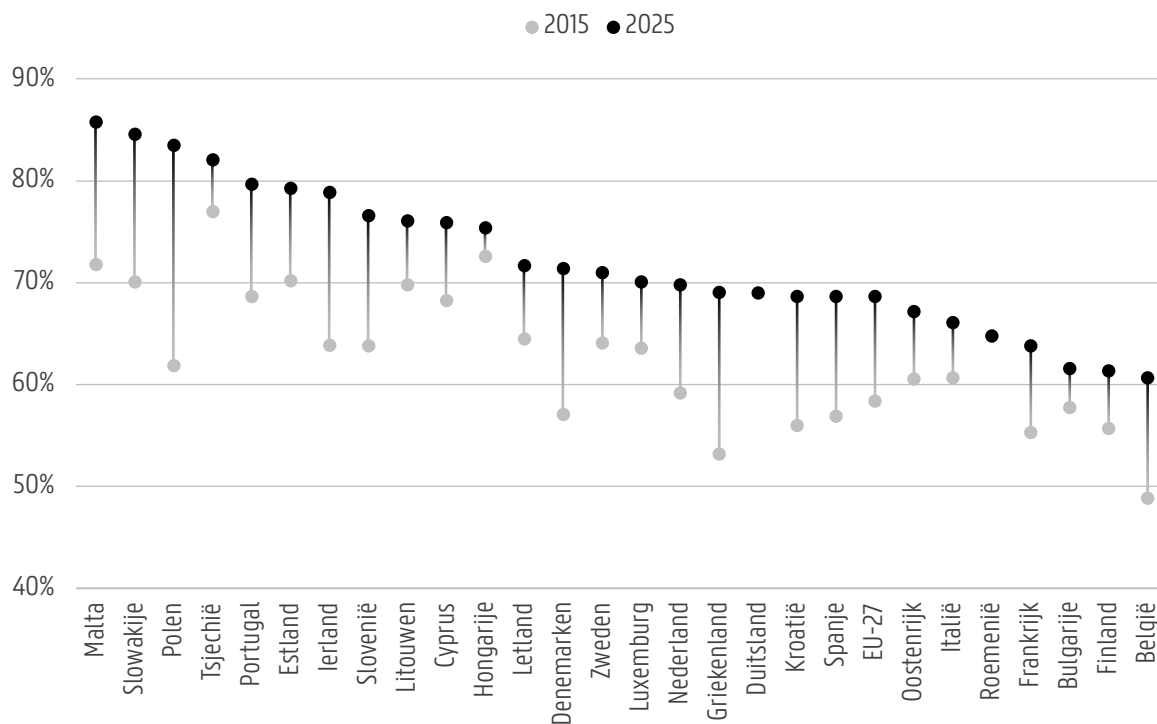
Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ergan').

Figuur A-5. Evolutie werkzaamheidsgraad 50–64-jarigen; België versus alle EU-27-landen.

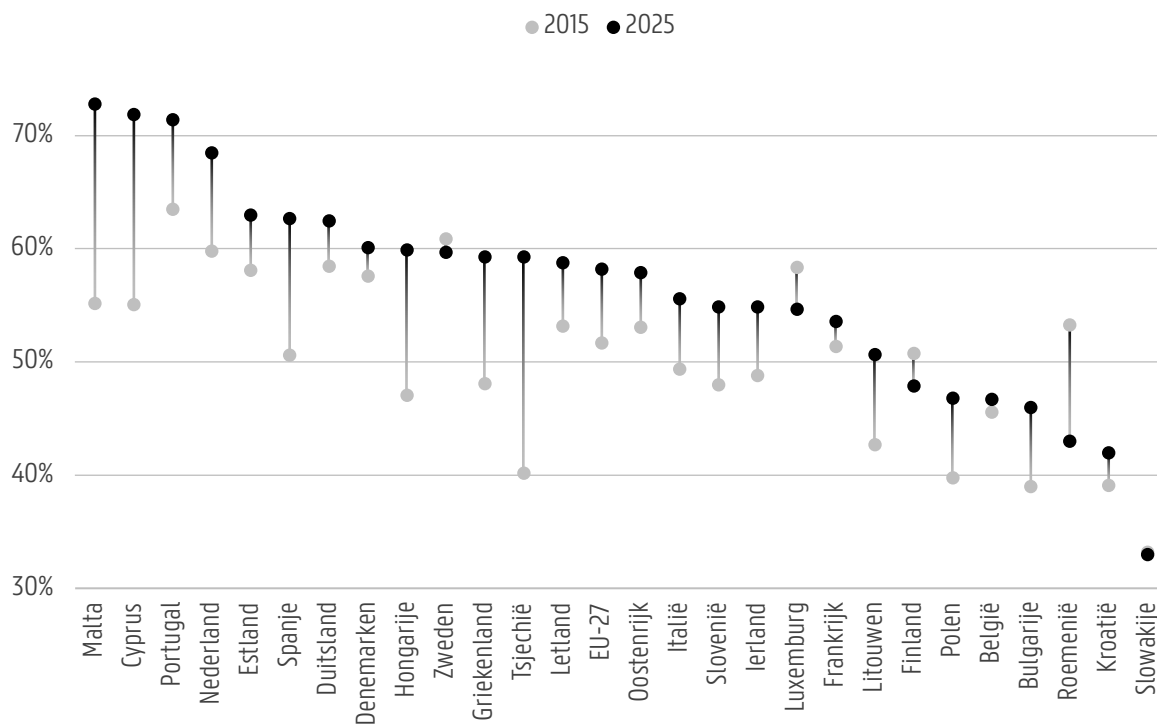
Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ergan').

Figuur A-6. Evolutie werkzaamheidsgraad niet-EU-27-migranten; 20-64-jarigen; België versus alle EU-27-landen.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ergacob'). Voor Roemenië en Duitsland zijn er geen cijfers voor 2015 beschikbaar.

Figuur A-7. Evolutie werkzaamheidsgraad laagopgeleiden; 20-64-jarigen; België versus alle EU-27-landen.

Bron: eigen bewerking van Eurostat-data (dataset 'lfsa_ergaed').

Professor **Stijn Baert**
Vakgroep Economie

Contact: Stijn.Baert@UGent.be

Professor **Els Clays**
Vakgroep Volksgezondheid en
Eerstelijnszorg

Contact: Els.Clays@UGent.be

Postdoc **Axana Dalle**
Vakgroep Economie

Contact: Axana.Dalle@UGent.be

Doctoranda **Louise Devos**
Vakgroep Economie

Contact: Louise.Devos@UGent.be

Doctorandus **Liam D'hert**
Vakgroep Economie

Contact: Liam.Dhert@UGent.be

Doctoranda **Morien El Haj**
Vakgroep Economie

Contact: Morien.ElHaj@UGent.be

Postdoc **Louis Lippens**
Vakgroep Economie

Contact: Louis.Lippens@UGent.be

Postdoc **Brecht Neyt**
Co-coördinator UGent@Work

Contact: Brecht.Neyt@UGent.be

Professor **Luc Van Ootegem**
Vakgroep Economie

Contact: Luc.VanOotegem@UGent.be

Doctoranda **Marthe Ysewijn**
Vakgroep Economie

Contact: Marthe.Ysewijn@UGent.be